слѣдъ като ходихме да се скитаме два три дена по
Бандирлъкъ и болу по чешмите и на деня а вечерь
се качихме по ровнически кацнахме до Вълчи се
тежко и отъ тъй по тежко ни се чини да
идна дори да мислиш ли да мислиш че
до тъй поре си дошелъ, и отъ човѣкъ не си съ
гнилъ и непорѣшенъ да си искаранъ хлѣбъ, и
нѣмашъ занаятъ ни какъвъ, и нѣмашъ звание ни
призвание. Пусти не дискаменъ че занаятъ ли
е че звание и призвание ли е, да искашъ дисе да
стоишъ дори искашъ и когато искашъ, да искашъ
да ривотишъ за да си изваднишъ хлѣбъ и да
не можешъ, да си принуденъ да просишъ и по
както ~~можешъ~~ да имашъ совѣстъ будна и да
ти непозволяваш да го направишъ това
Спрувайте ми се че двѣ годови да отъ кражби,
да убиш, по бѣхъ го направилъ, но и него не
знаехъ и не можахъ а то нѣ че не слѣдъ
бѣла бѣло заключавахъ само тъй пъ
тонически да иска якои и зло нѣщо да стори
и да не му прилѣга и него да направи. Да пи
шишъ да четешъ и да пишешъ и да не можешъ
да напишишъ едно нѣще хлѣбъ, да искашъ да
изкрадишъ хлѣбъ поне а да не можешъ и
да направишъ. Да знаешъ какво е правенъ го
сподъ, какъ е направилъ свѣта, какъ е се
посвѣтилъ и свѣтилъ, какъ е се
другъ, какъ се е мѣчили сами, какъ се е говорили,
постили и какъ се е собрали съ дявола. Все
то това съ кого ни беше пълна глава та
могахъ, и много отъ това кого свѣтъ е направилъ
сега, а отгадъ го знаехъ на усѣ; но такъ
за мене нѣмаше нѣсто, и нѣмаше корица хлѣ
бецъ. Говѣхъ бѣлъ да гръ, не за спасение на
душата си, а ~~за~~ отъ покаяние и ~~ръ~~ ръ
ка, защото нѣмаше какво да ямъ, защото не
ма остава ни мира да си намѣря и аз
предхранатъ, бѣрахъ се сиромахъ съ най грозенъ
и най черенъ дявол на свѣта ни — съ гла
дъ — благородно дневното време да пишешъ
не знаешъ и писарь и секретарь съ по 5
по 10 и 15 лири на мѣсецъ ще взимаешъ, когато аз
въ нѣщо тъй тъй на прѣвнитъ си дискаменъ
въ всичкото тъй чесъ на печатани
рѣкописи ~~български~~ български граматици, не ~~по~~ по
чѣхъ за цѣла година дори видъ. Да ти пиши
могахъ, калъфи, возвоци, и сиви рѣвани ру
бета, исхлуцвани пръстени, често време
дискашето време ни десетъ пъти затовѣ

БЪЛГАРСКИ АРХИВ СОФИЯ